

Vážený pane redaktore!

S nejvyšším rozhořčením Vám píši. Nelze mi přenést přes srdce, bych neupozornila Vás na kupecké uzavírání sňatku u našeho venkovského stavu.

Zhusta se stává, že otec požádá dohazovače, aby se ohlédl po nevěstě pro jeho syna, která tolik a tolik věna míti musí! A tak se často spojí svazkem posvátným lidé, kteří jsou sobě naprosto cizí. Mohou být takoví manželé spolu šťastni? Nikoliv! Proto dnes tolik nešťastných manželství! Já takové ucházení — jsem totiž dívka — jen za urážku považuji.

Ucházel se o mě jeden statkář, kteréhož bych já si za muže nikdy vzíti nemohla. A náš lid nemůže nyní pochopiti, kterak jsem mohla odmítnouti bohatého sedláka?

Jest nejvyšší čas, aby podobné uzavírání sňatku z našeho venkova vymizelo. Všem, kterým není takové jednání lhostejno: Vyjděme do ulic!

*S úctou, Josefína Votýpková,
jedna z neuznaných (1903)*

Vážený pane redaktore!

S nejvyšším rozhořčením Vám píši. Nelze mi přenést přes srdce, bych neupozornila Vás na kupecké uzavírání sňatku u našeho venkovského stavu.

Zhusta se stává, že otec požádá dohazovače, aby se ohlédl po nevěstě pro jeho syna, která tolik a tolik věna míti musí! A tak se často spojí svazkem posvátným lidé, kteří jsou sobě naprosto cizí.

Mohou být takoví manželé spolu šťastni? Nikoliv! Proto dnes tolik nešťastných manželství! Já takové ucházení — jsem totiž dívka — jen za urážku považuji.

Ucházel se o mě jeden statkář, kteréhož bych já si za muže nikdy vzíti nemohla. A náš lid nemůže nyní pochopiti, kterak jsem mohla odmítnouti bohatého sedláka?

Jest nejvyšší čas, aby podobné uzavírání sňatku z našeho venkova vymizelo. Všem, kterým není takové jednání lhostejno: Vyjděme do ulic!

*S úctou, Josefína Votýpková,
jedna z neuznaných (1903)*